

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Skribanek Géza.

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyilttér sora 20 kr.
Hirdetések nagyság szerint.

A föld népe.

A jó magyar föld népe meg van háborodva.

Lelketlen izgatók, pokoli számításokkal élve, nem a józan gazdasági szocializmust oltották a vérébe, hanem édes, szívbe kapó dajka mesék alakjában a kommunizmusnak, a közös tulajdon eszméjének egy veszedelmes tanát, mely ime most a földosztás alakjában tör ki a lelkiükből.

Mesélték soká, hogy a király hónapok óta szüirdolmányban jár a nép között s készíti őket elő a nagy osztozkodásra, mert a király a magyar népnek hü barátja, igazi atyja. Mesélték, hogy a trónörökös nem halt meg, hanem bujdosik s a föld népével akarja visszaszerezni a koronáját s minden magyar embernek 100 lánca földet fog kimérni a papok meg az urak földjéből.

És így tovább. Az izgatók bemutatottak néhány szegény földmivesnek alakokat, akikre rámondták, hogy ez itt a miniszterelnök, ez a belügyminiszter, ez Kossuth Ferencz ur, s hogy biztos határ időre meg legyen a várva várt nagy földosztás, melyre már annyi idő óta készíti őket elő a sötétben ólálkodó izgatók hada.

Csak így tudja megmagyarázni magának a józan fölfogásu

polgár ember azt a jelenetet, mikor az erőszakoskodó tömegeből kiválik egy jó képű magyar alak, s a mellét kidüllesztve odakiáltja az alispánnak:

— Ugy merje ránk küldeni a csendőreit, hogy baj ne legyen! Mert én ezociálista vagyok ám!

Ezzel a nagy mondással aztán meg van elégedve a szegény, mert azt hiszi, hogy most nem mer egy lépést se tenni se az alispán, se a csendőr, mert ő szociálista. Mikor aztán a csendőr rohammal kergeti szét, sőt sortűzet is ad közékük, — nem tudja megérteni a dolgot s mindenáron panaszra akar menni a királyhoz. Mert ő megmondta, hogy ezociálista, a csendőrök mégis lőttek.

Az ilyenből látni, hogy a szegény nép nincsen tisztában azzal, hogy mozdalma micsoda irányu. Az a magyar paraszt, ki az „enyém, tied, övé“ szentségét olyan hűségesen meg tudta tartani és soha még csak nem is vágyakozott a mására, — most hirtelen ki van cserélve.

Persze, hiányzanak a népet fölvilágosító elemek. Nem tudjuk, hogy ki éri legközelebb a népet, de úgy sejtjük, hogy a magyar tanítói és lelkészi karnak megint egy fontos missziója nyílik az országban a nép felvilágosítására.

Hogy mikép lehetne fölvilá-

gosítani a népet, — annak persze kevesen ismerik a módját. Pedig volna ám annak módja, csak kutatni kellene utána az arra való okos embereknek.

A földosztásról, teszem fel, — el kellene mondani, hogy bezeg nemesak Szabolesból meg Hevesből áll az ország. Ha már osztozkodásról beszélünk, akkor minden magyarnak egyforma jussa van a szülőhazájához. Hát számítsuk ki, mi lenne egy földosztás esetén. Vagyunk ugyanis magyarok tizen nyolcz milliomon, hála az Istennek! Van pedig szántóföld ebben a birodalomban 13 hektár. Egy-egy magyarra jutna tehát nem egészen két harmad hektár.

Tessék hát osztozkodni, de igazságosan.

Mert, hogy mivel van több jussa Bálinecz Gergely uramnak ott Szabolesban, mint nekem, a ki vagyok olyan jó magyar, mint ő, nem tudná megmagyarázni Bálinecz Gergő. Vagy tán, mert ő ezocialista? No hát én is felesapok szociálistának!

De tovább is mehetnék ám az igazságban. Szomorú papirosokon van kimutatva, hogy a magyar földet átlag 60 százalék jelzálogteher nyomja. Hát tessék megmagyarázni annak a szegény fölmivelő népnek, hogy mi az!

T Á R C Z A.

A Sikkasztó.

Kábult fővel, télikabátja zsebében göresösen szorongatva a megtöltött pisztolyt, hagyta el lakását gyermeke születése napján a sikkasztó. Nem is bucsuzott el nejétől, sem két gondörhaju kis gyermekétől, akik pedig nem látják viszont többé. Elmegy meghalni, nehogy sikkasztásáért, amire a holnap rovanolásánál okvetlen rájönnek, börtönbe küldjék.

De hát, hogy is tudott odáig veteledni! Minek is vette kezébe a harmincz két levelű bibliát! Volt élvezete benne? Nem. Elhanyagolta fiatal nejét, nélkülözte gyermekei körét, hogy az éjjeleket a zöld posztós asztalok mellett töltve, elkártyázza idegen emberek vagyonát.

S ime, most elérkezett a vég, a bukás. Egy dördüléssel ugyan véget vet mindennek, de mi lesz gyermekeivel, fiatal hűséges nejjével? Megölje az irtózat, a szégyen, a nyomor!

S az uri külsejű sikkasztó kebléből

előtör a fojtott zokogás. Ugy vándorol keresztül az utcákon, s egyszerre oda ér — anélkül, hogy utját oda akarta volna venni, — hol a mások vagyonát elprédálta, a fényben uszó kávéházhoz. Torka összeszorul, lelkét mardossa a kín; be kell térnie a kávéházba, hogy valami csillapító italt kérjen, mielőtt egy utolsó elhatározással kioltaná életét.

S a mint betér, utját oda veszi, hol annyi éjszakát töltött mardosó öntudattal s feszült idegekkel. A kártya kompániákhoz. Ma különösen sokan vannak együtt, az asztalon százasok és aranyak hevernek. Ha most mindez az övé lenne! letehetné a hét ezer forintot s megvolna meutve... Hej, ha úgy észrevétlenül oda markolhatna és zsebébe csempészhetné a sikkasztott összeget, szabad volna élnie s élnie egyedül nejjének és gyermekeinek. . .

Hirtelen egy különös eszme szállta meg. Ellopnia ezt a sok pénzt lehetetlen, de elnyernie — nem. Gépiesen nyul tárczájához, hét tizes van benne. A sikkasztott pénz maradványa. Ennyi kezdetnek elég. Le is ül a kártyázók közé játszani.

De a szerenese nem segíti, az utolsó tizesre kerül a sor s a férfi önkéntelenül is zsebébe nyul, meggyőződni, hogy benn van-e még a gyilkoló szerszám. Azután kiosztja a kártyát, életének talán utolsó játszójához.

Nyer! Ujra kever — s újra nyer, csak mindig nyer. Az asztalról egy helyre kerül a sok helyütt hevert pénz: egy helyre, a sikkasztó elé. És ő majd felfalja szemeivel. Még csak két ezer hiányzik, reggel 3 órakor csak ezer, négykor csak ötszáz, s csakhamar ki van fosztva az egész társaság, a hét ezer forint pedig ott áll teljes egészében a sikkasztó előtt, ki most már bátran nyulhat utána s söpörheti zsebeibe, nem gátolhatja meg benne senki.

Végig simítja sápadt homlokát, s felkel az asztaltól. A pénz meg van egy perczig sem játszik tovább s besöpri a pénzt, a revolvert el dobja magától, hogy abba a zsebébe is, hol ez feküdt pénz tehessen.

A kártyások reá rivalnak, hogy az nem járja, ennyi nyereséggel abba hagyni

Tegyük meg azt, a mit egy kitűnő polgártársunk megtett, mikor meghallotta, hogy a falujabeli emberek fel akarják osztani a földet.

Elhivatta magához a három legöregebbet s azt mondta nekik:

— Hát jól van! Mondják mögkendtek, hogy én szívesen osztokodom ám! De mint becsületes magyar embör először a termésből az adósságok interesét, no meg az adót fizetjük ki. Ami meg marad, azon osztokodunk! De egyformán! Nekem egy szem buzával se jusson több, mint tinektek, mindegyikötöknek. Itt a kezem!

Az öregek nagyot néztek, de nem mertek bele parolázni a nyujtott tenyerébe.

— No, hát ugy e nem kell! Mert eddig ugy volt, hogy mikor az interest, meg az adót, meg a ti munkabéreteket becsületesen kifizettem, hát nekem nem maradt semmi! Az uj egyezés mellett meg én is részes vagyok!

A legöregebb paraszt szégyenkezve felelt:

— Már akkor csak inkább tesszen kifizetni előbb azt a tartozást. Majd aztán osztokodunk!

Persze a zagyva tanítás és lelkiismeretlen izgatás mindig kifelejtí a játékból, hogy milyen roppant súlyos a gazda helyzete, hogy a teher meg az adó gyakran elnyeli a jövődelmet, az ilyen inséges esztedőben pedig, mint a mostani, évek megtakarításait is rá kell néhol fizetni, s esoda, hogy nem szól az árverező dobja szakadatlanul.

Egy tapasztalt szolgabiró meg ezeket mondta el az ő szoczilistáinak:

— Hát Ambrus bátyám tegyük fel, hogy megkapná a száz

a játékot; de mit törődik ezzel a nyertes? hagyja feléje szállni a szitkokat, nem is váloszol, hanem besöpörve a pénzt zsebeibe, mint egy örült rohan, menekül ki a kávéházból.

Ott az utczán térdre esik s a sarkon álló rendőr azt hiszi, hogy örült ember került az utczára, mikor a térdre esett sikkasztó ég felé emeli kezeit s felszól az istenhez:

— Köszönöm Uram, s köszönni fogja neked örökké feleségem és két angyali gyermekem!

Azután rohant haza övéihez, kik nem tudták, milyen veszélyben forgott a családapa, a férj. De a veszély elmúlt, a pénz megtérülten feküdt a feleség szekerényében és a sikkasztó nem volt sikkasztó többé. De a kávéházban hiába várták volna revánsra őt. A harminczkét levelü biblia nem kísérté többé soha; derék emberré lett, a kétségbeesés emésztő tüze megacézolta jellemét a halálos veszedelem éjjelén. A nevét is kirhatnók. . . .

De akad-e minden százezer bünös közt egy ilyen szerencsés, a kinek a Gondviselés végtelen irgalma így visszaadja életét és becsületét?

Fortunatus.

holdat! Mi lenne akkor? Egyedül se birná munkálni, hanem tartani kellene jószágot, béreseket, fogadni aratókat. De a béres meg az arató megtanulta ám már a módját, hogy kell alkuálni. Azt mondják, amit kigyelmed most, Ambrus bácsi! Dolgozunk, de osztokunk! No, hát. Osztolni kell két béressel, öt aratóval, és kigyelmedek hárman a Miska legénynyel, összesen tizen. Tíz részre megy a termés az osztokodás mellett. Kigyelmedeknek három rész jut, de viszont az adót, a költséget, vetőmagot, trágyát, takarmányt kigyelmed fizeti. Hát érdemes így gazdálkodni?

A dolog világos. Kiváltságok nincsenek, arról kell felvilágosítani a föld jó népét. A magyar földből nem jut minden magyarnak száz hold, de ha jutna is, nem volna kéz, amely feldolgozná. Kell, hogy legyen munkás is, legyen gazda is. A gazda fizesse a munkást becsületesen, de a munkás ne kívánjon lehetlent.

Ez volna nagyjában a kijózanítás katekizmusa.

Vajjon hol vannak az apostolok, akik tovább adják?

A Csokonyában tartandó március 15-iki hazafias ünnepély programja.

1. Délután 1 órakor. Gyülekezés a községházánál s innen (a még életben levő 1848—9-iki volt honvédek, népfelkelők sorakoztatása mellett) **ünnepi felvonulás** Visonta felé, a határszélig, a hol a hozzánk nagy számban jövő visontai és r.-ujlaki polgártársakat fogadjuk s kísérik községünkben a községházáig.

2. Délután 2 és fél órakor a községházánál **diszközgyűlés** tartatik, mely alatt az ünnepi menet megállapodik, majd meghallgatja a diszgyűlés határozatainak kihirdetését.

A közgyűlés tárgyai:

a) Hálás megemlékezés a honvédek és népfelkelők által 1848—9. évben tanusított hősiességről s általában honfiaink és honleányaink áldozatkészségéről. (Ennek jegyzőkönyvbe iktatása).

b) Az 1848—9-iki szabadságharcban részt vett s még köztünk élő honvédek s népfelkelők névsorának jegyzőkönyvbe foglalása s mai megvendégelésük elhatározása.

c) Kis András és Balog Sámuel népfelkelési volt kapitányaink sirkövének s fejfájának megkoszoruzása elhatároztatik.

d) Hálás megemlékezés arról (s ennek jegyzőkönyvi megörökítése), hogy a nemes gróf Széchényi-család elődeinkkel (a birtokán élt jobbágysággal) emberségesen, sőt nagylelkűen bánt s irántuk a birtok-elkülönítés idejében is szíves jóakaratot s elismerésre méltó áldozatkészséget tanusított.

e) Elhatározása annak, hogy a „legnagyobb magyar” iránti tiszteletünk s a gróf Széchényi-család iránti hálánk jeléül a helybeli róm. kath. templom közelében (700—800 frt értékig) gróf Széchényi István bronzöntvényü mellsobrát. —

a nép jogaiért lelkesen küzdő s a jobbágyság felszabadításán nemes hévvel munkálkodó nagy hazánkfia iránti elismerésünk jeléül, a helybeli ev. reform. templom közelében (szinte 700—800 frt értékig) Kossuth Lajos bronzöntvényü mellsobrát fogjuk felállíttatni.

f) Elhatározása annak, hogy a gazdaközönség, mintilyen, mennyi összeggel fog járulni a szobrok felállításához.

g) Jegyzőkönyvbe foglalása és kihirdetése annak, hogy a társulatok vagy egyesek — a diszgyűlés megtartásáig — mennyit adtak vagy ajánlottak fel a szobrok megszerzésére.

h) Netáni indítványok.

3. Délután 3 órakor. (a diszgyűlés határozatainak kihirdetése után) **ünnepi felvonulás és elhelyezkedés az ev. reform. egyház templomában**, hol a tulajdonképeni ünnepély a következő sorrendben tartatik meg:

a) A „Hymnusz” első versének eléneklése az egész gyülekezet által, orgona kísérettel.

b) Megnyitó beszéd. Széki E. ev. ref. lelkész ur által.

c) A „Talpra magyar” elszavalása Máté L. ev. ref. lelkész ur által.

d) A „Talpra magyar” eléneklése az ev. ref. egyházi énekkar által.

e) Ünnepi beszéd. Szalóky D. tanító ur által.

f) „Egyenlőn szeressük mindnyájan a hazát” kezdetű ének, az énekkar által.

g) „Képek az 1848—9-iki szabadságharcból. különös tekintettel a vidékünkön lefolyt eseményekre.” Felolvassa Fónay Ágoston csokonyai r. kath. tanító ur.

h) „Jelige” című hazafias költemény. Elszavalja ifj. István János földmives polgár.

i) Elnöki zárszó.

j) A „Szózat” első versének eléneklése az egész gyülekezet által, orgona kísérettel.

4. Délután 5 órakor. **Ünnepi bevonulás a temetőbe s ott**

a) Kis András sirkövének (az énekkar éneklése után, t. Széki E. lelkész ur hazafias beszéde alatt leendő) megkoszoruzása.

b) Balog Sámuel fejfájának (az énekkar éneklése után, t. Arany B. r.-ujlaki tanító ur hazafias beszéde alatt leendő) megkoszoruzása.

5. Este 7 órakor bankett a Pittner-féle vendéglőben, volt honvédek és népfelkelők megvendégelésével.

H i r e k.

— **Járásbiróság Barcon.** Tudtuk azt jól, hogy legfeljebb csak késhetik, de el nem maradhat városi életünkhöz egy fontos tényező: a járásbiróság felállítása. Barcs és vele egy nagy vidék aktuális érdeke ezt megkívánja s már szükségét éreztük régóta. A baresi járásbiróság felállításának kérdése végre komolyabb stádiumba lépett, ennek szükségességét magától Erdély Sándor igazságügyminisztertől halljuk az országgyűlés színe előtt, az igazságügyi tárcza költségvetésének tárgyalásán, mely alkalommal a többek közt ezeket mondja: „van egy pár hely, például Ujpest, Bares és még néhány, hol a szükségtől kényszerítve kénytelen lesznek előbb is járásbiróság felállításáról gondos-

kodni." És amint hiteles forrásból értesülünk, Erdély igazságügyminiszter e szándékát még a kiegyezések előtt megakarja valósítani.

— **Szinészet Barcon.** A Veszprémyné Ágh Ilona féle szintársulat, mely a közelmúltban Kaposvárott, Szegzárdon legutóbb Csurgón és N. Atádon Mezei Béla művezetése alatt a közönség és a sajtó teljes megelégedése és pártfogása mellett tartott színi előadásokat, mint halljuk, e hó 12-én városunkba érkezik, és még aznap a barestelepi színházban, a Diplomás kisasszonyok czinü énekes fővárosi életképpel megkezdik 12 előadásra tervezett rövid színi idényt. A társulat kiválóbb tagjai: Balogh Árpád, Mezei Béla, Farkas Béla, Lorándy Tivadar, Kardos A., Hevesy Mihály, Hernády János és Keller Antal. Nők: Zöldy Hermin, Dulich Mariska, Till Róza, Mezeiné, Keresztesy Amália, B. Homoky Anna, Rácz Ida és Gáspár Etel.

A következő darabokat adják: Kéasszony, Szultán, Bányamester operették. V-ik László király, Bánk-Bán, Trilby, Leszámolás, Gyimesi vadvirág, Két Kohn Rocambole és Dolovai nábob leányát.

A társulat e 12 előadásra bérletet nyit, egy jegy ára 8 ft. A bérletet Balogh Árpád ur eszközli. Melegen ajánljuk a derék szintársulatot a közönség pártfogásába.

— **Szobrok Csokonyában.** A hazaszeretben oly példásan előjáró csokonyaiak a nemzet nagy ünnepét, a márczius 15-ikének 50-ik évfordulóját — azonkívül, hogy fényesen — még maradandó emlékekkel is akarják megörökíteni az által, hogy templomaik terén 2 felállítandó érezszobornak, grf. Széchenyi István és Kosuth Lajos mellszobrának alapját teszik le e napon, részint már tényleges adakozással, részint ünnepélyes felajánlásokkal a költségek hozzájárulásához. Ismerve a lelkes csokonyaiak hazafias áldozatkésztségét, megvagyunk róla győződve, hogy rövid pár év alatt esinos kis községük tereit ama két férfiu érezszobra fogja díszíteni, kiknek tündöklő hazafiságuk után neveik arany betűkkel vannak nemzetünk történetébe vésvé. És ezen érezszobrok egyszersmind érezbe öntött bizonyítványok fognak lenni a csokonyaiak lelkes hazafiságáról. Éljenek!

— **Lopás.** Uj-Grácon történt a szomszédos Slavoniában, hogy mult hó 23-án Radies József kertésztől 45 forintot lopott el a ládából szolgálégye, ki csak még egy napig volt nála. A tolvaj szolga a lopást akkor követte el, mikor Radies távol volt hazulról, s a czélja először valószínűleg az volt, hogy könyvét vegye magához a ládából, de mivel a könyve mellett pénzt is látott, jónak látta azt is magához venni. Az ilyen uton szerzett pénzzel aztán átjött Szigetvárra, vett magának elég esinos ruhát, átöltözködött s a mi pénze még maradt, azt különböző helyeken elmulatta. Innéd Endrőc faluba ment át s az ottani kanász házában ütött ideiglenes tanyát. A volt gazdája Radies, Péternel József és Kolákovits János the-rezienfeldi esendőrökkel e közben már napok óta keresték a tolvajt, s végre nyomára akadtak. Megtudták ugyanis, hogy Endrőczön tartózkodik s idáig követték. Buzsák N. a tolvaj szolga az ablakon át meglátta, hogy üldözői jönnek, gyorsan ki szökött a szobából s egy egér uton a közeli Tóti puztára ment, hol az istállóba rejtőzött. De a esendőrök e rejtek helyét is megtudták s itt még aznap, mult hó 26-án este 9 órakor elfogták s átadták az igazság szolgálatának.

— **Megrendítő szerenésatlenség** történt e napokban Tordán. Vauvert ur, az ottani cellulosegyár igazgatója — vadászatról hazatérve — a mögötte menő vadásztársa fegyverének véletlen elsülése folytán megsebesített s rövid néhány órával ezután belső elvérzés következtében elhalt, egy fiatal özvegyet és két kis gyermeket hagyván hátra. Vauvert csak 29 éves volt még és gyorsan emelkedő pályáján a legszebb reményekre jogosított. Ebben a megható szerenésatlenségben csupán az a körülmény volt képes a családnak némi vigaszt nyújtani, hogy Vauvert biztosítva volt a „Nemzetinél“ (lásd köszönetnyilvánítást), a mely társaság a 30.000 koronát tevő biztosítási összeget haladék nélkül kifizette. Annál a körülménynél fogva, hogy baleset érhet bárkit, legyen az bármilyen foglalkozású, hirlapírói kötelességet vélünk teljesíteni közönségünkkel szemben, a midőn felhívjuk a figyelmet a balesetbiztosítás kétségtelenül üdvös intézményére, illetve a legmegbízhatóbbnak és kulánsnak ösmert „Nemzeti“ balesetbiztosító-részvénytársaságra.

Nyilttér.*

Az e rovat alatt közlöttékért nem felelős a Szerk.

Köszönetnyilvánítás.

Bécs, 1898. február 22.

A „Nemzeti“ Balesetbiztosító-Részvénytársaságnak Budapestben.

Tordai cellulosegyárunk igazgatója **Vauvert Nills Duchesne** ur, folyó évi febr. 5-én vadászatról visszatérve egy véletlenül elsült serétlövés által megöletett.

A „Nemzeti“ balesetbiztosító-részvénytársaság Budapestben, a tényálladék felvétele után, azonnal bekérte a szükséges okmányokat és ezek vételével **haladék nélkül** kifizette készpénzben a teljes biztosított összeget, azaz 30.000 koro-

nát, miért is készségesen ragadjuk meg az alkalmat, a „Nemzeti“-nek gyors és előzékeny eljárásáért teljes elismerésünket kifejezni.

Kiváló tisztelettel

Tordai cellulosegyár
Schoeller és Társa

p. p. Neufeld Károly

A „Nemzeti“ balesetbiztosító-részvénytársaság Budapestben (Erzsébet-körut 13. sz.) biztosítást nyújt **mindennemű balesetek** anyagi következményei ellen, ugymint **egyének** (polgári és katona) **gyári és iparvállalati alkalmazottakat** (munkások és tisztviselők), valamint **bárkit, hivatás teljesítése közben vagy azon kívül, utazás alatt vadászaton vagy bármely más alkalommal érhető baleset ellen, a legszabadelvébb biztosítási feltételek és e legjutányosabb díjtételek** mellett.

Közelebbi felvilágosítást a legkészségesebben nyújt: a „Nemzeti“, az „Első magyar általános biztosító“, a „Magyar-Franczia“ és a „Bécsi biztosító“ minden fő- és alügyüoksége az ország bármely helységében.

Megbízható és ügyes üzletszerzők felvételnék.

Köszönetnyilvánítás.

Mivel nem mondhatok egyenként köszönetet a nagyszámu jóakaróinknak, azért fogadják mindazok ez uton is hálás köszönetünket, kik drága jó atyám halála alkalmából a részvétnek bármily módon való kifejezésével jóleső vigaszt csepegtettek mély fájdalomunkra.

A gyászoló család nevében:

Hoffmann Ferencz
szálloda tulajdonos.

ÓRÁK és ÉKSZEREK

ugy készpénzért, mint előnyös
részletfizetésre
legolcsóbban vásárolhatók
Serényi

óra és ékszer-gyári raktárában
Budapest, VII. Erzsébet-körut 34. sz. I. emelet
A világhírű **Audemars Frères** genfi óragyár
kizárólagos vezérképviselése.
Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.
Telefon. [ ]

Ház eladás.

Barcon, az Ország-ut-utczában, igen alkalmas helyen, egy ház jutányos áron eladandó, mely áll 3 szoba, 2 konyha és 2 éléskamrából, kerttel az utczára. Bővebb értesítés nyerhető e lap kiadóhivatalában.

Magas jutalékban

részesülnek megbízható szolid ügynökök, kik törvénytörően megengedett sorsjegyeknek, részletfizetésre való eladásával, egy nagy pénzintézet (részvénytársaság) számlájára foglalkozni óhajtanak. Ajánlatok „Confidentia” czímen: Eckstein Bernát hirdetési irodájába Budapest V., Fürdő-u. 4. sz. intézendők.

← 2

Nemzeti zászlók

Barcson, Fried Lajos áruházában

Megrendelések a leggyorsabbban és legelőnyösebb szabott árak mellett eszközöltenek.

→ **Első rangu hazai gyártmány.** ←

Gőzcseplők

Pontos cím:

Első magyar

gazdasági gépgyár

részvénytársulat

— † Budapest. † —

Magyarország legnagyobb és egyedüli gazdasági gépgyára, mely a gazdálkodáshoz szükséges

— † **összes** † —
gazdasági gépeket gyártja.

BORPRÉSEK.
SZECSKAVÁGÓK.
MORZSOLÓK.
VETŐGÉPEK, EKÉK.

Rendelések megtétele előtt kérjük minden szakbavágó kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni.

— † Részletes árjegyzékkel és szakszerű felvilágosítással díjmentesen szolgálunk. † —

12-8

A MAUTHNER-féle
hirneves

konyhakerti-
† † és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel
valamennyi nagyobb
fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező **Mauthner Ödön** cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

8-5